

Vlaams
Parlement

vergadering **C114 – BUI5**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden en Internationale Samenwerking

van 25 januari 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de promotie van Vlaamse audiovisuele producten op buitenlandse beurzen - 879 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de nieuwe mediawet in Hongarije - 886 (2010-2011)	6
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over een doorvoervergunning naar Eritrea - 900 (2010-2011)	11
Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het kritische Israël-rapport van EU-diplomaten - 916 (2010-2011)	12
Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over een Vlaams actieplan Vrouwen en Vrede als implementatie van de VN-resolutie 1325 van 31 oktober 2000 - 978 (2010-2011)	16

■

Waarnemend voorzitter: de heer Karim Van Overmeire**Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de promotie van Vlaamse audiovisuele producten op buitenlandse beurzen - 879 (2010-2011)**

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Voorzitter, op 11 mei 2010 heb ik de minister-president een vraag om uitleg gesteld over de problematiek van de promotie van de Vlaamse audiovisuele producten op buitenlandse beurzen. Ik had die vraag om uitleg ingediend naar aanleiding van de filmbeurs in Cannes. Op Studio 100 na, was daar niemand van de Vlaamse audiovisuele sector aanwezig. De minister-president heeft dit probleem toen erkend. Hij heeft toen aangekondigd een aantal stappen te zullen zetten.

Er bestaan desondanks een aantal denksporen die momenteel al kunnen worden gevolgd. Ik denk in de eerste plaats aan het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen (F.I.T.). De audiovisuele bedrijven kunnen een beroep doen op het uitgebreid netwerk in het buitenland. De Vlaamse audiovisuele sector komt tevens in aanmerking voor twee subsidies. Er bestaat een financiële ondersteuning van projecten die door bedrijfsgroeperingen, gemengde kamers van koophandel en business clubs worden ingediend. Een tweede ondersteuningsmechanisme betreft subsidies ter bevordering van het internationaal ondernemen. Prospectiereizen en de deelname aan buitenlandse beurzen kunnen op die manier financieel worden ondersteund.

Daarnaast probeert de cel Flanders Image van het Departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media de belangen van de Vlaamse televisieproducenten te behartigen. Bovendien is de opdracht van de vzw Flanders Fashion Institute sinds dit jaar uitgebreid. De vzw moet nu ook de creatieve sectoren stimuleren.

Uit dit alles blijkt dat we over een aantal ankerpunten beschikken. Waar mogelijk moeten we tot promotie overgaan. Ik heb overigens de indruk dat het allemaal een beetje te versnipperd is. De sector zelf, die in grote mate bestaat uit kleinere bedrijven die niet allemaal gespecialiseerde mensen in dienst hebben, zien misschien door de bomen het bos niet meer.

De minister-president heeft in mei 2010 verklaard dat de door F.I.T. genomen initiatieven tot dan toe weinig tot geen resultaten hadden opgeleverd. Aangezien hij daarop heeft beloofd een aantal nieuwe initiatieven te nemen en te proberen wat beterschap te creëren, stel ik vandaag opnieuw een vraag om uitleg over dit onderwerp. Er zijn immers weer een aantal belangrijke buitenlandse evenementen in het vooruitzicht gesteld.

Minister-president, welke acties heeft F.I.T. sinds het voorjaar van 2010 ondernomen om de Vlaamse audiovisuele media op beurzen en tijdens andere internationale initiatieven te promoten? Wat zijn de concrete resultaten? Zijn er reeds toezeggingen geweest in verband met de aanwezigheid op specifiek sectorgerelateerde beurzen? Zo ja, om welke beurzen gaat het? Zo nee, waarom is dit nog niet gebeurd? In welke mate is de audiovisuele sector bij de acties van F.I.T. betrokken?

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, dit is een belangrijke vraag om uitleg. Dat was in mei 2010 trouwens al het geval. De creatieve sector staat vandaag onder druk. Er is in de audiovisuele wereld een kloof tussen de grote productiehuizen en de kleinere spelers ontstaan.

Het is voor alle productiehuizen een moeilijke tijd geweest. Er zijn overal besparingen doorgevoerd. De VRT heeft hier een grote rol in gespeeld. Ik stel vast dat het overgrote

gedeelte van de audiovisuele creatieve sector weinig kansen maakt en niet over de tijd, de mensen of de middelen beschikt om hun formats in het buitenland aan te bieden.

Hier is voor de Vlaamse overheid een taak weggelegd. Indien Vlaanderen doorheen de eeuwen op één vlak sterk voor de dag is gekomen, is het wel op het vlak van de beeldende kunsten en van de creativiteit. Het lijkt me dan ook belangrijk dat we audiovisuele sector promoten. De kleinere en grotere productiehuisen moeten kansen in het buitenland krijgen. F.I.T. lijkt me hiervoor een geschikt instrument.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Voorzitter, ik wil me bij de bekommernis van de heer Decaluwe aansluiten. Voor kleine productiehuisen is een privéstand een behoorlijk dure onderneming. Ik herinner me uit een vroeger leven dat we in Cannes zelf van stand tot stand gingen. We kochten een dagpasje en we merkten dat er weinig coördinatie was. F.I.T., toen nog Flanders Export geheten, zorgde voor een klein beetje ondersteuning. Wallonië pakte dat toen eigenlijk beter aan. Er was een gecoördineerde stand voor de creatieve sector, waar iedereen bij een vast secretariaat terecht kon. Daar konden afspraken worden gemaakt en onderhandelingen worden gevoerd.

Bestaat de samenwerking met Flanders Image nog altijd? Kan dit beter worden gecoördineerd? Meestal moet er vrij individueel worden gehandeld, en de kleine productiehuisen vallen vaak uit de boot. Bij het werkbezoek van deze commissie aan F.I.T. vorige vrijdag hebben we van de bevoegde mensen daar gehoord dat de creatieve audiovisuele sector toch niet onbelangrijk is en sterk in de lift zit.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, geachte leden, ik wil om te beginnen benadrukken dat de creatieve industrie, die natuurlijk een zeer breed veld bestrijkt, een heel toekomstgerichte industrie is, met nu al heel wat werkgelegenheid. Vorige week werden in het Vlaams Parlement de awards van Design Vlaanderen uitgereikt. Het is echt indrukwekkend hoeveel bedrijven – meestal kleinere bedrijven – bezig zijn met die creatieve economie. Ik ben ervan overtuigd dat we dat niet alleen deel moeten laten uitmaken van Vlaanderen in Actie (ViA), maar dat we er ook de nodige aandacht en ondersteuning aan moeten geven. Op 29 maart organiseer ik een Design Summit. Daar wil ik in debat gaan met heel die creatieve industrie en economie. De problematiek van de audiovisuele media is daar zeker bij inbegrepen. Kortrijk is een voorloper, ook wat design betreft. Dat geldt echter ook voor andere regio's. Het gaat immers heel ruim. Er is ook mode enzovoort.

Ik geef een stand van zaken van wat er in 2010 is gebeurd. In 2010 heeft F.I.T. enkele acties ondernomen die specifiek waren gericht op de promotie van de Vlaamse audiovisuele sector. Er is sprake van het voorbehouden in China van een ruimte ter promotie van de 'Belgian film industry'. Ook heeft in 2010 een informatievergadering plaatsgevonden over fLAnders Roadshow, een project om de Vlaamse audiovisuele sector in al zijn facetten voor te stellen in Los Angeles, ter gelegenheid van de AFCI (Association of Film Commissioners International) Locations Show. De conclusie van deze vergadering was dat werd beslist dat het nog te vroeg is om een dergelijk project te organiseren, maar dat er wel concrete interesse bestaat om gezamenlijk succesvolle tv-formats te promoten.

Mijnheer Decaluwe, u hebt me hierover inderdaad op 11 mei 2010 voor het eerst vragen gesteld. We hebben er toen van gedachten over gewisseld. Ik ben natuurlijk zeer blij met uw blijvende interesse voor deze problematiek. Ik meen me te herinneren dat u toen ook heel duidelijk het tekort aan steun voor de Vlaamse televisiesector aan de kaak hebt gesteld. Ik deel uw mening dat de audiovisuele sector vreemd genoeg weinig gebruik maakt van de subsidie-instrumenten van F.I.T. Dat kan twee oorzaken hebben. Ofwel zijn de Vlaamse televisieproducenten onvoldoende geïnteresseerd in de subsidiemechanismen die F.I.T. hun ter beschikking stelt, ofwel zijn ze onvoldoende op de hoogte van de bestaande

mogelijkheden. Aan het eerste kan ik weinig doen. Ik kan wel iets doen om dat tweede te verhelpen. Daar is ook aan gewerkt. Tijdens de algemene vergadering van de Vlaamse Onafhankelijke Televisie Producenten vzw (VOTP) heeft F.I.T. een presentatie gegeven over de subsidiemogelijkheden voor buitenlandse activiteiten. De klemtoon werd daarbij gelegd op de subsidiekansen voor de ondernemingen bij een individuele of collectieve deelname aan beurzen en/of niche-evenementen. De leden van de vzw beschikken nu over alle informatie om subsidies voor buitenlandse initiatieven aan te vragen. Ik ben er dan ook van overtuigd dat de leden die willen gebruik maken van deze subsidiemechanismen, dat voortaan ook zullen doen.

Tot slot kan ik nog melden dat de subsidieregeling eind 2009 werd aangepast, om de samenwerking tussen ondernemingen op buitenlandse beurzen en/of niche-evenementen te stimuleren. Sinds de implementatie van dit subsidiebesluit kunnen ondernemingen die een collectieve actie organiseren op buitenlandse beurzen, aanspraak maken op hogere subsidies. Het spreekt dan ook voor zich dat de audiovisuele sector mee kan profiteren van deze subsidieregeling.

Op de vraag wat de concrete resultaten zijn van het agentschap, heb ik al een gedeeltelijk antwoord gegeven. We hebben actie ondernomen om de Vlaamse audiovisuele sector beter in te lichten over de subsidiemogelijkheden die bestaan voor deelname aan buitenlandse initiatieven en beurzen. Met de audiovisuele sector wordt op dit moment nog bekeken welke mogelijkheden er zijn met betrekking tot groepsbeursdeelnames in 2012. Helaas is het nog te vroeg om hier ter zake nu al concrete toezeggingen te kunnen melden. Ik hoop dat dit vrij snel kan worden voltooid.

Dan was er de vraag in welke mate de audiovisuele sector wordt betrokken bij de acties van F.I.T. Ik heb het al gehad over de toelichting van F.I.T. op de algemene vergadering. In 2010 werd ook de focusstrategie 2011-2015 van FIT vastgelegd. In deze strategie wordt de audiovisuele sector ondergebracht als onderdeel van de creatieve sector. De creatieve sector werd als doelsector beschouwd voor Duitsland, Italië, Spanje, de VS en Hong Kong. De Vlaamse creatieve sector werd natuurlijk ook uitgenodigd op de presentatie van deze strategie. Specifiek voor de audiovisuele sector waren de vzw en het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) aanwezig.

Ten slotte verwijs ik ook naar de sectorale werkraden die in mei zullen plaatsvinden. Tijdens deze werkraden wordt de invulling van het actieprogramma 2012 nader besproken. Uiteraard zal ook het VAF hierbij worden uitgenodigd.

Mijnheer Decaluwe, dit was een heel concreet overzicht. Andere zaken als Flanders Image kunnen ook worden meegenomen. Bottomline is dat die creatieve industrie, met de audiovisuele media en producenten in het bijzonder, zeer waardevol is. Daarmee kunnen we hier, maar ook elders in de wereld het verschil maken. F.I.T. is heel duidelijk op dat spoor gezet. De concrete resultaten moeten worden uitgewerkt in overleg met de sector. Ik ga ervan uit dat we op het juiste spoor zitten.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik dank u voor het antwoord en voor de stappen die uw dienst het voorbije jaar al heeft gezet. U hebt het over twee oorzaken. Als iedereen geïnformeerd is, dan is het de sector zelf die het uiteindelijk moet doen. Ik ben ervan overtuigd dat er een enorme toegevoegde waarde kan worden gecreëerd door ons op die buitenlandse beurzen kenbaar te maken.

Wat de grote producten betreft, wachten een aantal producenten echter niet op die beurzen om die het in circuit te brengen. Zoals de heer Verstreken echter zei, kan men ook met dagpassen werken. Als er een kleine collectieve ruimte beschikbaar is met stoelen en tafels, dan kunnen daar ook contacten worden gelegd.

Ik zal dit verder opvolgen. Over anderhalf jaar kan dan misschien een evaluatie en een bevraging plaatsvinden. Zo kan er eventueel bijgestuurd worden.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Als we de informatie hebben verschaft en een aantal acties zijn uitgewerkt, dan kan effectief een evaluatie plaatsvinden. Ik heb daar geen probleem mee.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de nieuwe mediawet in Hongarije - 886 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Sinds januari is Hongarije de nieuwe EU-voorzitter. Hongarije heeft een programma uitgewerkt voor zijn zes maanden durende voorzitterschap. Alle aandacht ging echter naar de controversiële mediawet die onder leiding van premier Orban is goedgekeurd door het Hongaars parlement en bekrachtigd door de Hongaarse president.

Volgens critici is het de strengste mediawet van Europa. Vanaf 1 januari worden de Hongaarse media scherp gecontroleerd door een omstreden mediaraad, die forse boetes mag uitdelen aan media die onevenwichtig berichten.

Die wet legt journalisten op moreel en objectief te berichten. Zo mogen nieuwsprogramma's hooguit 20 procent van hun tijd besteden aan criminaliteit, zogenaamd om kijkers niet ongerust te maken. Journalisten kunnen boetes tot ruim 700.000 euro krijgen als ze de regels overtreden.

Ik ben bezorgd over die situatie en ik ben niet de enige. Ook de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) heeft haar bezorgdheid al uitgedrukt, alsook Frankrijk en Duitsland. Maar ook premier Letermé heeft naar aanleiding van de overdracht van het voorzitterschap zijn bezorgdheid geuit. Hij heeft gezegd de Belgische zorg over de controversiële mediawet te zullen overmaken aan premier Orban. Vorige week heeft ook het Europees Parlement vrij uitgebreid en, voor zijn doen, vrij amusant gedebatteerd over deze wet. Ik heb in het radionieuws gehoord dat mensen als Martin Schulz, fractievoorzitter van de sociaal-democraten en Daniel Cohn-Bendit, voorzitter van de groenen, zeer fors tegen Orban van leer zijn getrokken.

Orban blijft voorlopig zijn wet verdedigen. Hij merkt echter ook op dat hij aanpassingen wil doen, tenminste als de Europese Commissie dat vraagt en als dat ook geldt voor gelijkaardige wetten in andere Europese landen. Volgens de BBC verwijst hij daarmee naar Frankrijk, Duitsland en Nederland. Ik ken de mediawetten in die landen niet goed genoeg, ik weet dus niet of en in welke mate zijn opmerking steek houdt.

In het kader van de Europese gedachte en de waarden en normen die we gemeenschappelijk hebben, is dat een zorgwekkende evolutie. De vraag is of en in welke mate niet alleen binnenlandse journalisten vallen onder die wetgeving. Er wordt duidelijk gemaakt dat ook buitenlandse journalisten in mindere of meerdere mate door die wet zouden worden getroffen, en dus ook Belgische en dus ook Vlaamse journalisten.

Minister-president, deelt u de bezorgdheid die verschillende instanties, waaronder de Europese Commissie, reeds hebben geuit? Hebt u dat ook meegedeeld aan uw Hongaarse ambtsgeenoot?

In het kader van het trio voorzitterschap van Spanje, België en Hongarije, bestaat er een preferentiële band, op zijn minst binnen dit EU-voorzitterschap, tussen de regeringsleiders in ons land en Hongarije. Hebt u dat ook in dat kader of in een ander kader aan uw Hongaarse ambtsgeenoot meegedeeld of bent u dat van plan?

Geldt deze wet ook voor buitenlandse en dus ook uit Vlaanderen afkomstige journalisten die tijdens of na het voorzitterschap in Boedapest aanwezig zullen zijn? Kunnen zij theoretisch ook worden veroordeeld omdat ze kritisch zouden zijn voor de Hongaarse regering? Wat is in dat geval uw houding?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik volg dit onderwerp met bijzondere belangstelling en met een zekere bezorgdheid. Het gaat om een zeer delicaat onderwerp. Het gaat over een expliciet binnenlandse aangelegenheid. Het spreekt natuurlijk voor zich dat alle Europese grondwaarden moeten worden behouden.

Ik heb met grote verbazing een aantal reacties gehoord van mensen die deze Hongaarse mediawet nooit hebben gelezen. Ik heb zelf de moeite gedaan om de Duitstalige versie te bekijken. Men kan zich daar inderdaad ernstige vragen bij stellen, bijvoorbeeld voor wat de samenstelling van de mediaraad betreft. Die wordt expliciet bemand door mensen uit de meerderheid.

De discussie over quota – zoals niet meer dan 20 procent crimineel nieuws – wordt echter ook in Vlaanderen gevoerd, zij het op een totaal andere manier en over andere thema's. Ik verwijs onder meer naar de beheersovereenkomst van de VRT.

De invloed van de media op onze maatschappij is niet min. Ik geef het voorbeeld van drie hoofdtitels in Het Laatste Nieuws over carjacking, gedurende drie dagen. Iedereen denkt dan dat hij als volgende aan de beurt is. Daar bestaat wetenschappelijk onderzoek over. Ook de media hebben hun verantwoordelijkheid. Ik ben nog altijd voorstander van een goede zelfregulering van de sector op dat vlak. We zien jaar na jaar een geleidelijke verschuiving naar het Britse en Amerikaanse systeem. De vraag is wat we daarmee doen.

Als er een probleem is, ben ik ervan overtuigd dat de Europese Commissie het nodige zal doen. Een aantal Europese commissarissen heeft in een aantal persoverzichten laten weten deze zaak ten gronde te bestuderen. Op grond van het oordeel van Europa zal Hongarije al dan niet worden aangemaand om de mediawet aan te passen of te verfijnen, wanneer die in strijd is met een of ander Europees grondrecht. Dat moet de houding zijn. Men moet ook rekening houden met de cultuur van het betrokken land. Ik heb het interview van Schulz gelezen in Knack. Ik heb hem nog geen opmerkingen horen maken over de persvrijheid in China of Rusland. De persvrijheid is overal ter wereld heilig. We moeten proberen overal initiatieven te nemen om ook in die landen de persvrijheid te garanderen.

Ik pleit voor voorzichtigheid. Ik heb vertrouwen in de Europese Commissie, die haar werk zal doen en al dan niet de nodige bijstellingen zal suggereren.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Ik pleng nog een traantje vanwege de bezorgdheid van de collega's over objectieve, vrije media en de persvrijheid die heilig is. Mijn moeder zaliger heeft mij altijd geleerd dat als iedereen voor eigen deur veegt, de hele straat proper is. Als dergelijke problemen over de objectiviteit van de media zich voordoen in ons land, hoor ik hen echter niet. Ik stel nog altijd vast dat het vooral meerderheidspartijen en de traditionele partijen zijn die aan bod komen in de journaals. Het gaat dan over 83 procent. Mijn fractie moet het met 4 procent stellen.

Mijnheer Roegiers, u hebt het over de OVSE. Een van de grootste normen die de OVSE hanteert bij het monitoren van een verkiezing, is de toegang voor de oppositiepartijen tot de media. Ik nodig de OVSE uit om eens een monitoring te organiseren in dit land. Zij zullen

dan tot de verrassende conclusie komen dat de verkiezingen niet zo mooi zijn verlopen omdat de oppositiepartijen weinig of niet aan bod komen in de media. Er zijn trouwens veroordelingen geweest door de Vlaamse Regulator voor de Media en de Raad van State.

Ik wil het niet alleen politiek spelen. Ook het andere luik is belangrijk. In Hongarije mag niet meer dan 20 procent van de tijd over criminaliteit worden gesproken omdat mensen de indruk zouden kunnen krijgen dat het slecht gesteld is met het land. Ook dat vind ik fout. Maar leven wij niet ook in een land waar er op redacties afspraken worden gemaakt? Als er criminele feiten worden gepleegd, is er nu een gentlemen's agreement om zo weinig mogelijk en omzeggens niet de nationaliteit of afkomst van de dader te vermelden. Ook dat maken wij hier vandaag mee.

We kunnen hier vlot discussies over de Hongaarse mediawet voeren. Ik stel me evenwel de vraag in hoeverre er in dit land inspanningen worden geleverd om de Vlaamse media objectiever te maken. Ik zou graag van de minister-president vernemen welke maatregelen nodig zijn om in dit land tot een kwalitatieve en objectieve pers te komen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, het is een delicate kwestie. Aangezien ik de tekst niet heb geanalyseerd, wil ik daar niet zomaar over oordelen. Ik zal me in zeer algemene termen uitdrukken en niet de betrokken wetteksten beoordelen. Ik zal het hebben over het feit dat een overheid door middel van regulering inhoudelijk ingrijpt.

In een rechtsstaat mogen we er in principe van uitgaan dat de persvrijheid, tenzij wetten inzake het negationisme worden overtreden of zo, op geen enkele manier wordt ingeperkt. Dit absoluut en afdwingbaar recht staat natuurlijk tegenover de vraag naar een kwaliteitsvolle pers. Indien de pers door erg weinig bedrijven wordt gecontroleerd, komen we aan de andere kant uit. Zo staat een absolute persvrijheid tegenover een regulering van de pers. Onze pers is schijnbaar vrij en wordt niet gereguleerd, maar wordt door drie bedrijven gecontroleerd. De discussie over persvrijheid en vrijheid van meningsuiting is dan ook niet zo eenvoudig als een goedkeuring of een veroordeling van het Hongaarse systeem.

Ik wil een open en vrije pers. Ik wil ook zo weinig mogelijk mediaconcentratie. De nota van de heer Vande Lanotte, voor zover die nog een lang leven is beschoren, stelt in verband met de mediaconcentratie dat deze bevoegdheid naar de gemeenschappen moet worden overgeheveld. Het voordeel van een dergelijke bevoegdheidsoverdracht is dat ze geen geld kost.

Dit voorstel toont aan dat we allen een bekommernis delen. We zien niet graag dat de overheid, zoals in Hongarije, de media controleert en inhoudelijk ingrijpt. We moeten echter opletten dat we niet helemaal aan de andere kant terechtkomen. Als er te weinig commerciële groepen zijn, ontstaan quasimonopolies. Op die manier kan de mening van de mensen ook worden beïnvloed en kan de objectiviteit van de berichtgeving ook achteruitgaan.

Niemand is heilig. Ik deel de bekommernis van de heer Roegiers. Zijn vraag om uitleg biedt me de gelegenheid een waarschuwing in verband met mediaconcentraties in Vlaanderen of in België te uiten. Ik hoop dat deze bevoegdheid naar Vlaanderen kan worden overgeheveld. De voorbije dagen hebben een aantal gebeurtenissen weer in de richting van een ongepaste mediaconcentratie gewezen.

Een mediaconcentratie is eigenlijk ook antidemocratisch. Het gaat dan niet om een morele politiek. Ik heb de indruk dat achter de Hongaarse regeling een moraliteitsgedachte schuilt. Het gaat in beide gevallen om een aantasting van de persvrijheid. Dat is de essentie van de zaak. Ik hoop dat we later zelf over de kwaliteit en de concentratie van onze media zullen kunnen discussiëren.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Voorzitter, ik sluit me graag aan bij de vraag om uitleg van de heer Roegiers. Ik heb alle respect voor de kritische kanttekeningen van de heer Decaluwe, die

een mediaspecialist is, en ik kan enig begrip opbrengen voor de opmerkingen van de heer Wiener.

Ik vind dat Vlaanderen ook op dit vlak de toon moet zetten en protesten moet laten horen. Niemand lijkt me bij zulke censuur gebaat. Ik wik mijn woorden. Ik heb het moeilijk met de stelling dat het hier een intern-Hongaarse aangelegenheid zou betreffen. In Vlaanderen woont een niet-onaanzienlijke Hongaarse gemeenschap, die overigens zelf al aan de alarmbel heeft getrokken. Enkel al om die reden zouden we goed moeten luisteren. Ik kijk in elk geval met spanning uit naar het antwoord van de minister-president.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik heb een tijdje, meer bepaald tijdens de vorige legislatuur, het genoegen gehad minister van Media te zijn. Ik heb hier allerlei gedachten horen verwoorden die volgens mij het best in de commissie Media een plaats krijgen. De vragen die hierover zijn gesteld, passen in de discussie over de manier waarop we de media in Vlaanderen al dan niet organiseren.

Voor het overige kan ik kort en duidelijk zijn. Ik deel de bezorgdheid van de heer Roegiers. Er kunnen over de Hongaarse mediawet heel wat terechte vragen worden gesteld. Het lijkt me echter wijs eerst de resultaten van de juridische doorlichting van de omstreden mediawet door de mediaspecialisten van de Europese Commissie af te wachten. We proberen hier elke dag wijze beslissingen te nemen en wijze antwoorden te geven.

Het is een goede zaak dat de juridische diensten van de Europese Commissie de wet over de hele lijn zorgvuldig aan de Europese regelgeving zullen toetsen. Deze toets moet duidelijk maken of de Hongaarse wet al dan niet conform de Europese regelgeving is. Indien zou blijken dat de wet niet conform is, kan de Europese Commissie van Hongarije eisen dat de wet wordt gecorrigeerd of bijgesteld.

Ik deel de bezorgdheid die hier is geuit en de vragen die hier zijn gesteld, maar het lijkt me best die resultaten af te wachten. Een zorgvuldige en doordachte aanpak lijkt me hier meer aan de orde dan een snelle reactie of een discussie die zonder kennis van zaken wordt gevoerd.

Op 23 december 2010 heeft Europees commissaris Kroes, bevoegd voor de telecommunicatie, de Hongaarse regering een brief gestuurd waarin ze haar twijfels over de conformiteit van de mediawet uit. Ze vraagt in die brief de Europese Commissie de nodige informatie te bezorgen om de mediawet verder te onderzoeken. Ze verwoordt tevens een grote bezorgdheid om de onafhankelijkheidsgraad van de Hongaarse mediaregulator en om de mogelijke gevolgen van de wet inzake de mogelijke uitwijzing van geaccrediteerde journalisten.

Het lijkt me voorbarig en niet aangewezen uitspraken over de interne of externe draagwijdte van de Hongaarse mediawet te doen. Ik ga ervan uit dat de doorlichting van de wet, die momenteel volop aan de gang is, vrij snel kan worden gefinaliseerd en dat we in deze commissie verder over de resultaten zullen kunnen discussiëren. Op dat ogenblik zal ik een duidelijk standpunt innemen. Nu moeten we de Europese Commissie dit grondig laten bekijken. Mijn bezorgdheid moet in elk geval duidelijk zijn.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister-president, ik had dit antwoord enigszins verwacht. *(Opmerkingen. Gelach)*

Af en toe hoop ik op beter nieuws. Ik begrijp dat u vanuit uw functie enige voorzichtigheid aan de dag moet leggen. Ik ben blij dat u de bezorgdheid deelt. Dat betekent in elk geval dat het uw innerlijke overtuiging is dat er met betrekking tot de Hongaarse wet redenen tot bezorgdheid zijn. De meeste andere sprekers hebben ongeveer hetzelfde gezegd. Er zijn redenen om twijfels te koesteren ten aanzien van die wet.

We zijn niet 100 percent zeker. We beschikken niet over de juiste tekst. We willen afwachten wat het onderzoek van de Europese Commissie zal teweegbrengen. Dat betekent echter niet dat we onze bezorgdheid niet kunnen uiten.

Het gebeurt niet vaak dat bijna alle fracties in deze commissie met betrekking tot een buitenlands thema het woord vragen. Ik ben daar blij om. Dit betekent dat er in het Vlaams Parlement een zekere ongerustheid heerst. Dit geldt ook voor de commissieleden die hiernaast ook het mediabeleid volgen.

Ik blij enigszins op mijn honger. Er is in de context van het trio voorzitterschap geen reactie gekomen. Er leek me hiertoe nochtans enige aanleiding te bestaan. We zouden ons hiermee ook niet hebben klemgereden.

We hoeven de Hongaarse overheid enkel te laten weten dat er in Vlaanderen een zekere bezorgdheid heerst vanwege de mediawet die premier Orban heeft laten goedkeuren. Ik neem er akte van dat de minister-president daar niet op heeft gereageerd en voorlopig ook niet zal reageren. Ik betreur dat.

We moeten ons voorbereiden op de mogelijkheid dat Vlaamse journalisten op basis van overtredingen van deze controversiële wet worden uitgewezen. Ik heb de minister-president die mogelijkheid niet horen uitsluiten. Hij heeft er zelfs zelf naar verwezen. Hij heeft echter niet vermeld wat hij in dat geval zou doen.

We zouden natuurlijk kunnen wachten tot er in deze commissie weer vragen om uitleg zijn ingediend. Op het ogenblik dat die vragen om uitleg eindelijk zijn geagendeerd, zit die journalist al lang weer in Brussel.

Minister-president, treft uw administratie of uw kabinet voorbereidingen voor het geval een journalist als Lucas Vanclooster, die de Europese aangelegenheden voor de VRT volgt, wordt uitgewezen? Wat zullen we dan doen? Zult u wachten tot hier een vraag om uitleg wordt gesteld of bent u nu al voorbereid? Ik ga ervan uit dat u zich hebt voorbereid en ik vraag me af welke houding u op dat ogenblik zal aannemen.

Mijnheer Decaluwe, u hebt uw eigen argumentatie gedeeltelijk ontkracht. Er wordt niets over China of over Rusland gezegd. Dat zijn natuurlijk ook geen lidstaten van de EU. We moeten, minstens in deze commissie, proberen van de EU enigszins ons vaderland te maken. Wat in Hongarije gebeurt, speelt zich af in het binnenste buitenland of in het buitenste binnenland. Er is wel degelijk reden tot bezorgdheid ten aanzien van de situatie in Hongarije. Ik zou ten aanzien van China of van Rusland eenzelfde bezorgdheid uiten. De gegevens zijn echter toch wat anders.

Mijnheer Wienen, ik ken uw houding. U hebt uw standpunt hier al meermaals herhaald. Ik vind echter dat er een groot verschil is tussen wat in Hongarije gebeurt en wat u de media hier aanwrijft. In Hongarije bepaalt een wet bepaalde zaken. Of de redacties in ons land er bepaalde vuistregels op nahouden, weet ik niet. Ik weet wel dat er geen wet is die hen ertoe verplicht of aanzet bepaalde zaken al dan niet te schrijven. Dat lijkt me een belangrijk verschil tussen wat in Hongarije plaatsvindt en wat volgens u hier gebeurt. Ik trek dat laatste trouwens in twijfel.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Tenzij ik het verkeerd heb begrepen, stel ik vast dat journalisten, zolang er geen wet is, niet aan objectiviteits- en neutraliteitsregels zijn gebonden. *(Opmerkingen van de heer Jan Roegiers)*

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Indien het tot een uitwijzing zou komen, zal ik alert reageren. Nu de Europese Commissie alle informatie heeft opgevraagd en de zaak onderzoekt, zou een uitwijzing een schending van de Europese regelgeving inhouden. De kans dat

dit tijdens het onderzoek door de juristen gebeurt, lijkt me zeer miniem. De heer Roegiers hoeft zich geen zorgen te maken. Ik vermoed met grote zekerheid dat het niet zal gebeuren. Indien het toch zou gebeuren, zal ik zeker reageren.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Ik vind het een gezonde, rationele benadering eerst de analyse door de Europese Commissie af te wachten. Tegelijkertijd kan ik de heer Roegiers bijtreden. We moeten hierop anticiperen. Ik meen te hebben begrepen dat de minister-president over een arsenaal aan mogelijke acties beschikt. We moeten hier in elk geval alert op blijven toezien.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister-president, ik deel alvast uw hoop dat er geen uitwijzingen zullen of moeten volgen. Ik neem akte van de alertheid die u hebt aangekondigd. Hebt u er enig zicht op wanneer de Europese Commissie haar onderzoek zou afronden of tast u op dat vlak in het duister?

Minister-president Kris Peeters: Ik heb begrepen dat dat zo snel mogelijk zal gebeuren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over een doorvoervergunning naar Eritrea - 900 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, uit het maandelijks rapport van de Dienst Controle Strategische Goederen van de Vlaamse overheid blijkt dat in juni 2010 een doorvoervergunning is verleend voor “voertuigen, daarvoor speciaal ontworpen of aangepast, voor militair gebruik” vanuit de Verenigde Staten naar Eritrea.

Het betreft hier een beperkte levering ter waarde van 201.000 euro. Wat de financiering van militaire voertuigen betreft, is dit zeker geen groot bedrag. De transactie roept echter vragen op. Er geldt immers een wapenembargo van de Verenigde Naties en van de Europese Unie ten aanzien van Eritrea. Ik vind het dan ook vreemd dat dit is gebeurd. Aangezien ik immer goede bedoelingen aan de overheid toeschrijf, ga ik er vooralsnog van uit dat er wellicht goede redenen zijn om die vergunning ondanks de bestaande embargo's af te leveren. Die vergunning lijkt immers haaks op die embargo's te staan.

– *De heer Frank Creyelman, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Minister-president, heeft de doorvoer waar de vergunning betrekking op had, ook effectief plaatsgevonden? Welk materieel is precies doorgevoerd? Wie of wat was de reële eindbestemming? Op grond van welke motieven is de doorvoervergunning verleend? Is het embargo ten aanzien van Eritrea daarmee overtreden? Zo neen, waarom niet?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, in het maandrapport van juni 2010 van de Dienst Controle Strategische Goederen wordt melding gemaakt van de doorvoer van de VS naar Eritrea van goederen die in de categorie ML6 van de gemeenschappelijke EU-lijst van militaire goederen vallen. Die categorie bevat de voertuigen en de onderdelen die speciaal zijn ontworpen of aangepast voor militair gebruik. In dit geval gaat het om personenwagens die ter bescherming van de inzittenden zijn gepantserd. De totale waarde van deze licentie bedroeg 201.422 euro. U hebt dat maandrapport dus zeer goed gelezen.

Wel moet ik wijzen op artikel 17 van de wet van 5 augustus 1991. Mijnheer Caron, ik weet niet of u dat artikel uit het blote hoofd kent, maar het bepaalt dat er bij de rapportering geen nadere details van de licentie worden gegeven. Deze paragraaf stelt dat erover zal worden gewaakt “dat er geen informatie zal worden megedeeld waardoor de ondernemingen schade wordt berokkend”. Ik kan u wel bevestigen dat de doorvoer van deze wagens niet bestemd was voor de overheid van Eritrea, maar dat ze werden doorgevoerd onder diplomatiek statuut, met als eindgebruiker het ambassadepersoneel, te hunner bescherming. Het gaat hier dus over ambassadepersoneel. Het wapenembargo ten aanzien van Eritrea vanwege de Europese Unie en de Verenigde Naties werd dus niet geschonden. De licentie werd na afloop van de transactie terugbezorgd aan de Vlaamse overheid.

Mijnheer Caron, ik hoop dat deze informatie u heeft gerustgesteld en dat u diegenen kunt geruststellen die vóór mijn antwoord samen met u ongerust waren.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister-president, ik ga ervan uit dat het gaat over een pantservoertuig dat wellicht de VS-ambassade daar moet bewaken. U bent niet zo uitdrukkelijk wat dat betreft. Het kan eigenlijk niets anders zijn.

Minister-president Kris Peeters: Het ambassadepersoneel.

De heer Bart Caron: Misschien is het wel voor de privéwagen van de ambassadeur.

Minister-president Kris Peeters: 201.000 euro is ook niet zo'n groot bedrag.

De heer Bart Caron: Het is duidelijk dat dit niet is geleverd aan Eritrea. Het feit dat de informatie ter zake beperkt is, roept natuurlijk die vragen op.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb geen enkel probleem met die vragen.

De heer Bart Caron: Mocht ik nog dergelijke zaken ontmoeten, dan zal ik u daar uiteraard vragen over stellen. Het embargo is niet geschonden. Daar neem ik akte van. Dat verheugt me ook. Voor mij is dat punt bij dezen afgehandeld. Ik dank u alvast voor de informatie. Dit bewijst echter nogmaals hoe moeilijk het is te oordelen als men de eindbestemming van die transacties niet kent. In de komende maanden zullen we daar ongetwijfeld nog op terugkomen, bij andere gelegenheden.

Minister-president Kris Peeters: Zeer zeker.

De heer Bart Caron: Voor sommige transacties heeft dat een negatief effect op de beeldvorming. In dit geval was er echter een heel andere uitkomst geweest als ik de eindbestemming had gekend. Dan had ik daar ook geen vragen over gesteld.

Minister-president Kris Peeters: Neen, maar wat zou u dan doen?

De heer Bart Caron: Ik zou extra vragen stellen over een aantal andere transacties.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het kritische Israël-rapport van EU-diplomaten - 916 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, minister-president, geachte leden, op 11 januari maakten de media in het zog van persagentschap Reuters gewag van een uitgelekt rapport van EU-diplomaten dat uiterst kritisch is ten aanzien van Israël. Hoewel erop vermeld staat dat het

over een geheim rapport gaat, was het vrij gemakkelijk om het op te vragen en te lezen. Minister-president, ik neem aan dat ook uw mensen het vrij vlug hebben gekregen. Het is de moeite waard om te lezen, zeker omdat het rapport werd geschreven door EU-diplomaten, die zich toch heel vaak uitputten in genuanceerd taalgebruik. In dit rapport hebben ze dat alleszins niet gedaan.

Zo stelt het rapport onomwonden dat Israël bezig is met een versnelde overname van Oost-Jeruzalem. Zo zouden er volgens het rapport enkel huizen voor Joodse bewoners worden bijgebouwd, terwijl Palestijnse woningen worden afgebroken. Slechts 10 procent van de stadsbegroting van Jeruzalem wordt besteed aan Palestijnse wijken, terwijl de Palestijnen 30 procent van de bevolking uitmaken.

De EU-diplomaten stellen ook dat Israël op die manier de Palestijnse ideeën ondermijnt om van Oost-Jeruzalem de hoofdstad van een Palestijnse staat te maken. Daarbij komt nog dat Catherine Ashton – toch de Europese minister van Buitenlandse Zaken, als ik haar zo mag omschrijven – ook al de geplande bouw van een nieuwe illegale nederzetting in Oost-Jeruzalem door Israël heeft veroordeeld. Ik beklemtoon nogmaals dat het gaat om een illegale nederzetting.

In het rapport krijgt Israël ook kritiek op de bouw van een veiligheidshek – de beruchte muur – door Jeruzalem. We hebben het daar in het verleden al over gehad. Door het neerzetten van een dergelijke afscheiding kunnen duizenden Palestijnen in bezet gebied op de Westelijke Jordaanoever niet naar Jeruzalem. Volgens Israël houdt het hek echter zelfmoordterroristen tegen, en daarom wil de regering doorgaan met de bouw. Die houding maakt het er volgens de EU-diplomaten niet gemakkelijker om het vredesproces weer op gang te krijgen.

De media zijn vaak sneller dan we denken: ondertussen zijn er een aantal rapporten uitgelekt die het standpunt van de Palestijnse Autoriteit weergeven. Ik weet niet of die allemaal even correct zijn, maar ik vermoed dat ze wel dicht bij de waarheid zullen zitten. Ik wil dus ook wel enige objectiviteit ter zake aan de dag leggen.

In het rapport in kwestie over de toestand in Oost-Jeruzalem stellen de diplomaten enkele opvallende nieuwe maatregelen voor om het Europese beleid inzake Oost-Jeruzalem “te versterken”. Het ene voorstel is al controversiëler en verrassender dan het andere. Zo pleiten de diplomaten ervoor dat de EU ervoor zou moeten zorgen dat het associatieakkoord niet mag worden gebruikt om producten uit Joodse nederzettingen in Oost-Jeruzalem in de EU te importeren. Ze pleiten ervoor de publieke opinie bewust te maken van die producten. Grote distributiebedrijven zouden tips moeten krijgen om die producten te labelen. Ministers van EU-lidstaten die Oost-Jeruzalem bezoeken, zouden het gezelschap van Israëliische veiligheids- of protocoldiensten kunnen of moeten weigeren. Ik ben het niet die dat zegt: het zijn de diplomaten die dat zeggen.

Er zouden niet-bindende richtlijnen moeten of kunnen komen voor Europese touroperators, zodat die geen beroep zouden doen op hotels of touringcarbedrijven die banden hebben met de kolonistenbewegingen. Er zouden vertegenwoordigers van de EU aanwezig moeten zijn in rechtbanken waar wordt beslist over afbraak of de uitzetting van Palestijnse families. De EU zou wetgeving moeten ontwikkelen om financiële transacties uit Europa te vermijden die de nederzettingenpolitiek van Israël ondersteunen. Mijnheer Diependaele, zo zou Dexia daaronder kunnen vallen. De EU zou burgers beter kunnen informeren over de financiële risico's bij het verwerven van eigendommen in het bezette Oost-Jeruzalem.

Minister-president, ik had graag de gevolgen van dit rapport voor het Vlaamse buitenlands beleid ten aanzien van Israël willen toetsen. Daarom wil ik u enkele vragen stellen. Het zal u niet helemaal verbazen dat de vragen precies uit mijn hoek komen. Wat is het standpunt van de Vlaamse Regering ten aanzien van dit kritische rapport van EU-diplomaten? Welke conclusies trekt de regering daaruit? Op welke manier zult u en zal de Vlaamse Regering rekening houden met die voorgestelde nieuwe maatregelen, waarvan ik er een paar heb

opgesomd? Zal het Vlaamse handelsbeleid effectief worden aangepast, zodat er geen producten uit nederzettingen in Oost-Jeruzalem tegen preferentiële tarieven meer binnenkomen? Welke gevolgen heeft dat voor de douanerechten? Zult u ter zake overleg plegen met uw bevoegde federale collega? Zo ja, wanneer? Zo nee, waarom niet? Welke implicaties heeft dit rapport voor het associatieverdrag met Israël, dat Vlaanderen ook heeft ondertekend en goedgekeurd? Welke maatregelen zal uw regering nemen om een verder misbruik van dat verdrag door Israël – dat de EU-diplomaten duidelijk aangeven in hun rapport – te verhinderen?

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, ik heb het rapport eerlijk gezegd niet gelezen. Ik deel natuurlijk de bezorgdheid van de heer Roegiers. Ik denk dat de meeste mensen zich daar wel bij kunnen aansluiten. Wel ben ik wat pessimistisch over dergelijke rapporten en de vraag of de EU daar iets mee zal doen. In het verleden heeft de EU zich daar altijd heel ambigu en weinig of zelfs niet daadkrachtig tegen opgesteld. Ik vrees dat dit nu ook zo zal zijn. Pas als Israël bereid is te praten met bepaalde partijen aan de andere zijde, zal het dat vredesproces opnieuw op de baan krijgen. Hopelijk zal de EU dan wel eens het initiatief nemen om zich ertussen te wringen en mee rond de tafel te zitten, om meer te zijn dan alleen maar de geldschietter. Ik vrees er echter enigszins voor. Ook al zijn de bewoordingen van het rapport vrij streng, ik ben daar veeleer pessimistisch over.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: We moeten altijd hoopvol zijn, ook al zijn er redenen om dat niet te zijn. Mijnheer Roegiers, er is het risico dat u zult stellen dat u mijn antwoord had verwacht. Ik zal u verrassen als ik dat kan. Als ik dat niet kan, dan ligt dat buiten mijn macht. Ik wil immers altijd wijs zijn, en als minister-president heb ik ook een andere rol dan de parlementsleden.

Ik wil herinneren aan een niet-onbelangrijke passage van de beleidsnota. Daarin staat dat de Vlaamse Regering voorrang wil geven aan het internationaal recht en haar standpunten ook wil motiveren op grond van een internationale rechtslogica. Dat is de rode draad in mijn beleid en mijn kijk op bepaalde dossiers.

De Vlaamse Regering schaaft zich achter de diverse resoluties die de VN in dit verband heeft aangenomen, alsook achter de conclusies van de EU-raad. Uiteraard is de internationale gemeenschap zich intussen wel bewust van het feit dat sommige VN-resoluties, en dan in het bijzonder resolutie 181, die stelt dat Groot-Jeruzalem onder VN-bestuur moet worden geplaatst, weinig kans meer maken om in realiteit te worden omgezet. Dan druk ik me voorzichtig uit. Ze heeft dan ook haar steun gegeven aan het voornemen dat de Israëli's en de Palestijnen hebben onderschreven in artikel 5 van de Osloakkoorden van 1993, met name dat het statuut van Jeruzalem het voorwerp zal uitmaken van de zogenaamde onderhandelingen over de permanente status van beide partijen. Dat moet leiden tot een onderhandelde tweestatenoplossing, waarin Jeruzalem de hoofdstad kan zijn van twee staten en de grenzen in en rond de stad door de beide partijen worden aanvaard. De informatie die de jongste dagen en uren is vrijgegeven, verduidelijkt dat nog.

U hebt vervolgens meer specifiek naar het standpunt van de Vlaamse Regering gevraagd over het kritische rapport waarnaar u hebt verwezen. Net als anderen heb ik kennis genomen van dat rapport. Ik vind het heel belangrijk dat de vertegenwoordigers van de Europese landen op het terrein hun opdracht van factfinding ter harte nemen. Mijnheer Diependaele, dat is toch een positief element. Het rapport is niet alleen van hoge informatieve waarde, het bevat ook pertinente aanbevelingen met betrekking tot het Europese buitenlandbeleid. De meeste van die aanbevelingen lenen zich niet onmiddellijk voor een actie door de Vlaamse overheid. Mijnheer Roegiers, zoals u weet, hebben heel wat aanbevelingen betrekking op acties die moeten of kunnen worden ondernomen door diplomaten of gezanten op het terrein en die

uitgaan van een fysieke aanwezigheid in de stad. Welnu, u weet dat de Vlaamse Regering geen vertegenwoordiger heeft in Jeruzalem, die als waarnemer aanwezig zou kunnen zijn bij bijvoorbeeld uitdrijvingen of het afbreken van Palestijnse woningen.

De EU-missiehoofden hebben naar mijn aanvoelen dan wel een pertinent en belangwekkend rapport uitgebracht, maar ik denk niet dat het rapport van dien aard is dat wij de eerder gemaakte en fundamentele beleidsopties opnieuw in vraag moeten stellen. Ik wijs erop dat we bij de aanvang van deze legislatuur de principiële beleidskeuze hebben gemaakt om alle steun aan de Palestijnen te laten verlopen via het VN-agentschap United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East (UNRWA).

Vanzelfsprekend betekent dat niet dat wij helemaal niets kunnen of zullen doen. Zo zullen een aantal aanbevelingen, indien die worden omgezet, het voorwerp uitmaken van besprekingen in het comité waaraan Vlaamse ambtenaren deelnemen. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de zevende aanbeveling over richtsnoeren voor touroperators.

Dat brengt me onmiddellijk bij de volgende vragen, over de implicaties voor het associatieverdrag en de gevolgen voor de douanerechten. Ik wijs erop dat Vlaanderen, in tegenstelling tot het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, geen eigen verdrag met Israël heeft gesloten. Er bestaat daarentegen wel een Euro-mediterrane associatieovereenkomst tussen de toenmalige Europese Gemeenschap en haar lidstaten enerzijds en Israël anderzijds, die in november 1995 werd ondertekend en waarmee het Vlaams Parlement in maart 2000 instemde. Mijnheer Roegiers, u wist dat al. De toepassing van die overeenkomst wordt verzekerd door een associatieraad op ministerieel niveau, en door een associatiecomité, met vertegenwoordigers van de Europese Dienst voor het Externe Optreden en van Israël. In Europees verband worden deze vergaderingen voorbereid door de Raad Buitenlandse Zaken, waaraan volgens de afspraken uit het samenwerkingsakkoord van 1994 enkel de federale overheid deelneemt. Dat kan worden gewijzigd in het kader van de staatshervorming.

De douanerechten en de preferentiële tarieven zijn maatregelen die passen in het gemeenschappelijke handelsbeleid van de Europese Unie. Dat weet u eveneens. Het Vlaamse handelsbeleid waar u naar verwijst, is eigenlijk de interne voorbereiding van de vergaderingen van de Directie-generaal Europese Zaken en Coördinatie (DGE), waarin de standpunten worden voorbereid die België inneemt in de bijeenkomsten van het EU-comité voor Handelsbeleid. Als in die Europese vergaderingen onderwerpen op de agenda staan die verband houden met de uitvoering van de associatieovereenkomst met Israël, dan zullen die op Vlaams niveau worden voorbereid door de Vlaamse werkgroep EU-handel, die de relevante aanbevelingen van dit rapport zonder twijfel in rekening zal brengen.

Wat de tarieven voor goederen geproduceerd in nederzettingen – al dan niet in Oost-Jeruzalem – betreft, bent u waarschijnlijk ook op de hoogte van de uitspraak van het Hof van Justitie in de zaak Brita versus Hauptzollamt Hamburg-Hafen van februari 2010. In die zaak heeft het hof geoordeeld dat de Israëlische autoriteiten de verplichting hebben om aan de douane-instanties van de Europese lidstaten op hun verzoek de exacte productieplaats van goederen mee te delen. Doen ze dat niet, dan kunnen de douane-instanties de preferentiële behandeling van de goederen weigeren, omdat ervan kan worden uitgegaan dat die goederen uit bezet gebied komen en dus niet onder de toepassing van het associatieakkoord vallen. Gelet op deze duidelijke juridische positie is het niet nodig om hierover overleg te plegen met mijn federale collega.

Mijnheer Diependaele, nu Europa die duidelijke bevoegdheid heeft op het vlak van het buitenlands beleid en er heel wat mensen bezig zijn met dat Europese buitenlandbeleid, hoop ik dat uw pessimisme geen werkelijkheid zal worden.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord, dat duidelijk was: laat me daar ook duidelijk over zijn. Ik neem akte van een aantal zaken. Zeggen dat ze me

plezier doen, is wellicht overdreven, maar u gaat toch een aantal verbintenissen aan. Ik belicht maar één voorbeeldje: als er initiatieven worden genomen met betrekking tot touroperators, zult u uw administratie alleszins de opdracht geven om welwillend mee te werken aan een dergelijk initiatief. Zo interpreteer ik het toch.

Over een aantal andere zaken hebt u zich niet uitgesproken. Ik begrijp dat we deze vraag moeten hernemen, mocht iemand van de Vlaamse Regering daadwerkelijk daarheen gaan. Dan is er de vraag of die persoon, bijvoorbeeld, gebruik zal maken van Israëlische veiligheids- of protocoldiensten. Ik neem echter aan dat we de problemen moeten oplossen als ze rijzen. Ik zal wel proberen dat in het oog te houden.

Ik heb nog een concrete vraag. Dit is natuurlijk een rapport van de Europese diplomaten. Ik weet dat wij geen Vlaamse vertegenwoordiger ter plaatse hebben, maar we hebben wel een consul in Jeruzalem, zij het dat het een consul is die behoort tot het Belgisch diplomatiek korps. Binnen een volwassen federaal land moet het ook mogelijk zijn dat de deelregeringen vragen kunnen stellen aan het federaal diplomatiek korps. Mijn vraag is dan ook of de Vlaamse Regering en uzelf als bevoegd minister voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden, op geregelde tijdstippen contact opnemen met de consul in Jeruzalem om dergelijke zaken te bespreken.

Mijnheer Diependaele, ik vrees dat ik uw pessimisme moet delen. De vraag is echter of we iets doen of niet. Of beschouwen we effectief die Belgische diplomaten als Belgische diplomaten waarmee we liefst niet te veel te maken hebben, en al zeker niet als het gaat over moeilijke landen? Hebben we daar op al dan niet regelmatige tijdstippen contact over?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Als zo'n consul vertrekt, wordt hij gebriefd. Wij zijn ook betrokken bij de briefing. Ik zal me laten informeren over dit specifieke punt. Ik zal laten nagaan wat die briefing inhield en hoe de consul daarop heeft gereageerd.

De heer Jan Roegiers: Ik dank u voor dit engagement. Ik wil u ook vragen mij op de hoogte te houden van het vervolg. U hebt dat ook bij vorige gelegenheden gedaan, waarvoor dank.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Sabine Poleyn tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over een Vlaams actieplan Vrouwen en Vrede als implementatie van de VN-resolutie 1325 van 31 oktober 2000 - 978 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Tien jaar geleden, op 31 oktober 2000, nam de VN Veiligheidsraad resolutie 1325 aan. Met deze resolutie werden vrouwen voor het eerst centraal gezet in de strijd tegen en de preventie van gewapende conflicten.

Het Belgisch Nationaal Actie Plan (NAP) kwam er in 2009. Vlaanderen en de Vlaamse bevoegdheden komen daar niet in voor. Nochtans is er werk op het vlak van buitenlands beleid, ontwikkelingssamenwerking en onderwijs, zoals het advies van het Vredesinstituut aangeeft.

Minister-president, eind maart bevestigde u in de commissie naar aanleiding van een vraag van de heer Roegiers dat u dit een goed idee vond en dat u een initiatief zou nemen.

Op mijn vraag hierover aan minister van Gelijke Kansen Smet, antwoordde hij dat u zich op de ministerraad van 9 juli 2010 verbonden had om in alle initiatieven en acties van de

Vlaamse ontwikkelingssamenwerking bijzondere aandacht te besteden aan gender als transversaal thema. Het Steunpunt Buitenlands Beleid zou een input geven over de manier waarop het thema transversaal kan worden opgenomen in de Vlaamse ontwikkelings-samenwerking. Het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking (VAIS) zou de input van het Steunpunt Buitenlands Beleid vertalen in concrete initiatieven. Ik juich dit toe, maar het is me niet duidelijk of dit voldoende is voor een effectieve implementatie van de resolutie met betrekking tot vrouwen en vrede.

Concreet zou Vlaanderen bijvoorbeeld kunnen werken aan meer vrouwelijke Vlaamse vertegenwoordigers en een noodhulpbeleid dat rekening houdt met de kracht van vrouwen bij de heropbouw voor een genderperspectief in het ontwikkelingsbeleid.

Minister-president, wat is de stand van zaken van de inbedding van gender als transversaal thema? Waar zitten we in de procedure? Heeft het VAIS al concrete initiatieven voorgesteld? Is de implementatie van die VN-resolutie voldoende? Beantwoorden wij daarmee aan onze plicht?

Is er een andere manier waarop u een initiatief wilt nemen? Gaat het dan om een Vlaams actieplan Vrouwen en Vrede gekoppeld aan een federaal plan?

Tot slot is het ook de bedoeling om initiatieven vanuit Vlaanderen door te geven aan de federale verantwoordelijken, zodat die worden opgenomen in het Belgische actieplan. Wat de internationale verantwoordelijkheden betreft, is het de bedoeling dat België de coördinatie opneemt van alle initiatieven die in België worden genomen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: In het kaderdecreet Ontwikkelingssamenwerking van 13 juni 2007 is gender opgenomen als een transversaal thema binnen de Vlaamse ontwikkelings-samenwerking. In de beleidsnota 2009-2014 heb ik daarom nogmaals het belang onderstreept van het bevorderen van gelijke kansen voor vrouwen en het wegwerken van hun achterstand op juridisch, politiek, sociaal en economisch vlak. Het thema gender wordt daarom ook opgenomen in de nieuwe strategienota's met de partnerlanden Zuid-Afrika en Mozambique die nu in voorbereiding zijn. De strategienota's vormen het brede kader voor de identificatie van nieuwe programma's en projecten.

U vraagt naar concrete initiatieven om de verdere inbedding van gender binnen de werking van het VAIS te realiseren. In de beheersovereenkomst 2011-2015 die ik met het agentschap heb afgesloten, werd afgesproken dat het VAIS de integratie van transversale thema's, waaronder gender, opneemt als strategisch project. Het Steunpunt Buitenland Beleid kreeg de opdracht een studie uit te voeren over de manier waarop gender transversaal kan worden opgenomen in de lopende en toekomstige initiatieven.

Het VAIS zal de bijdrage van het steunpunt vertalen naar de praktijk. Zo wil men concrete en meetbare indicatoren over gendergelijkheid ontwikkelen, alsook meer specifieke VAIS-instrumenten om systematische genderanalyse uit te voeren in de verschillende fasen van de programmacycli.

Al deze acties verwijzen naar methodes om een systematiek te creëren in de manier waarop binnen het agentschap met transversale thema's wordt gewerkt. Dat neemt niet weg dat het VAIS al een ruime ervaring heeft opgebouwd met het in rekening brengen van de genderdimensie in de verschillende fasen van de programmacyclus. Zo lopen er al heel wat projecten waarin gender een belangrijke rol speelt en waarbij het ondersteunde project gender integraal in rekening brengt bij het bereiken van de ontwikkelingsresultaten. Het gaat om projecten over voedselzekerheid, reproductieve gezondheid, hiv-preventie, water en sanitatie, kindermishandeling, noodhulp enzovoort.

De Vlaamse overheid concentreert, om efficiëntie- en effectiviteitsmotieven, haar hulp op drie partnerlanden. Daaronder bevindt zich slechts één post-conflictland, met name

Mozambique. Hier wordt terecht veel aandacht geschonken aan seksuele en reproductieve gezondheid, alsook aan de gezondheid van kinderen en moeders. Dit maakt echter geen deel uit van een vredesopbouw, aangezien Mozambique al vele jaren gespaard is van gewapende conflicten.

Binnen de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking worden vrouwenrechten dus vooral benaderd binnen de context van stabiele, conflictvrije samenlevingen. Het opstellen van het gesuggereerde actieplan zou voor deze landen dus weinig of geen meerwaarde betekenen.

In het kader van de noodhulp worden we wel regelmatig geconfronteerd met vrouwenrechten in conflictsituaties. Zo werden in het verleden via de VN-vluchtelingenorganisatie UNHCR, Caritas en het Rode Kruis specifieke noodhulpprojecten ondersteund. Ik denk bijvoorbeeld aan het project over de bescherming van slachtoffers van seksueel geweld in de Democratische Republiek Congo, waarover ik al eerder vragen heb beantwoord in deze commissie.

Vlaanderen schaaft zich volledig achter de internationale uitvoering van VN-resolutie 1325. Vlaanderen kan zijn bijdragen echter niet enten op de aspecten vredeshandhaving en conflictbeheer van de resolutie. Volgens het principe ‘in foro interno, in foro externo’ kan Vlaanderen enkel internationale activiteiten ontplooiën die overeenkomen met zijn interne bevoegdheden. Een groot aantal bevoegdheden ter uitvoering van deze aspecten liggen echter op federaal niveau, zoals opleidingen voor militairen die deelnemen aan vredesoperaties, de uitvoering van VN-programma’s voor ontwapening, demobilisatie en re-integratie, het onderhandelen over vredesakkoorden, de asielpcedure en de berechting van oorlogsmisdaden, misdaden tegen de menselijkheid en genocide.

Het Belgisch Nationaal Actieplan behelst dan ook in eerste instantie een aantal federale materies en gebeurt onder de verantwoordelijkheid van de Federale Overheidsdiensten Binnenlandse Zaken, Justitie, Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking en Defensie. Daarom focust de bijdrage van Vlaanderen aan de implementatie van resolutie 1325 zich op het opnemen van gendergelijkheid bij de uitvoering van ontwikkelingsprojecten. Gelet op het feit dat we deze benadering systematisch toepassen op de werking van het agentschap, meen ik dat we een duidelijk engagement aangaan voor die genderproblematiek.

Gezien de beperkte toepassing van de resolutie op de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking in de partnerlanden, lijkt het me niet opportuun hiervoor een specifiek Vlaams actieplan Vrouwen en Vrede te ontwikkelen. Dat zou enkel leiden tot een versnippering van het toch al eerder beperkte budget van onze Vlaamse ontwikkelingssamenwerking.

Van integratie lijkt mij geen sprake. Ons actieplan behelst in eerste instantie gender in het kader van ontwikkelingssamenwerking en sluit aan bij het doelstellingenkader Gelijke Kansen 2010-2014, dat een initiatief is van de Vlaamse Regering en Vlaamse materies aangaat. Het staat los van het Belgisch actieplan Vrouwen en Vrede, dat een federaal initiatief is en in eerste instantie een aantal federale materies behelst.

De voorzitter: Mevrouw Poleyne heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyne: Minister-president, u hebt niets gezegd over de noodzaak aan een meer evenwichtige vertegenwoordiging van de diplomatieke functies. Is er een beleid om een genderevenwicht na te streven voor zover dat mogelijk is binnen de Vlaamse volksvertegenwoordiging?

Minister-president Kris Peeters: Mijn medewerker laat me net weten dat onze drie VAIS-vertegenwoordigers vrouwen zijn.

Mevrouw Sabine Poleyne: Dan zullen we nog iets moeten doen voor de mannen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■